

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ Α' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1ΟΥ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 31

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σ. Τ. Γ. 902B. ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 500

Διὰ τὸν "Ελληνα καὶ τὴν
Ἐλληνίδα ἔνα εἶναι τὸ
σύνδημα: «Ολοὶ καὶ ὅλα
γιὰ τὴν Ἑλλάδα». (34)

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΣ Η "ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ," ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΝ

Σεβαστή μας Μάννα, "Αν περιφέρεια θέμικη κι' όρμη γιὰ δράση πλημμυρίζουν τὰ στήθη μας κάθε φορά, ποὺ ἐπίσημοι ἐπισκέπται μᾶς φέρνουν τὸν πατριωτικὸ χαιρετισμὸ τῆς Μεγάλης Μάννας καὶ μᾶς ἐκφράζουν τὴ συγγνώμη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς σὲ μᾶς, δῶμας τὰ κύματα τῶν εὐγενικῶν αἰσθημάτων, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Γι' αὐτό, τὰ ξάστερα μέτωπά μας, τ' ἄδολο κι' ἀποφασιστικὸ λαμποκόπημα τῶν νεανικῶν ματιῶν μας, ή ἀνήσυχη θέρμη τῶν χειρῶν μας, καθὼς χαίδεύουν καὶ σφίγγουν τ' ἄρματα τῆς Ελπίδας τοῦ Γένους, ἀς σάς μηλήσουν τὴ μυστικὴ καὶ φλογερὴ γλώσσα τῆς ἀντειωσύνης καὶ τῆς λεβεντιᾶς.

Γιὰ μᾶς, ποὺ ἔνα μᾶς φωτίζει δραμα κι' ἔνας πόθος μᾶς φλογίζει, ἔχοντας ἐκτοπίσει κάθε ἄλλην ἔγνοια, γιὰ μᾶς ποὺ ζούμε τὴν τραχειά ζωὴ τοῦ στρατιώτου καὶ βηματίζουμε στοὺς ρυθμοὺς τῶν βροντερῶν ἐμβατήριων, ἔρχεστε σεῖς νὰ φέρετε τὸ μήνυμα καὶ τὴν ἀπαλωσύνη τοῦ μεγάλου Συμβόλου. Στὸ πρόσωπό σας, ἐνταρκωμένο δέλη πομε τὸ ἀθάνατο ἵνδαλμα τῆς Ελληνίδας, τὴν ἀπτή προσωποποίηση τῆς ιδιαίτερης τῆς Ελλάδας μας, νοιώθομε δίπλα μας τὴ θερμὴ παρουσία τῆς Μάννας, τῆς Ἀδελφῆς, τῆς αἵδινας Γυναικίας. Τῆς Ελληνίδας Γυναικίας, ποὺ τάντα παραστάθηκε στὸ πλευρὸ τοῦ ἀνδρός, ἐμψυχία καὶ συμπολεμίστρια γιὰ τὰ μεγάλα Ίδανικά, Αθηναϊκά στὰ Τρωϊκά κάστρα, Ἀρτεμίσια στὰ ματωμένα κύματα τῆς Σαλαμίνας, Μπουμπούλινα στὸν καπνὸν τοῦ 21οῦ οπτασία τῆς Μεγαλόχαρης στὸν ἀλβανικὰ χιόνια, καὶ σήμερα στοργικὴ Μάννα τοῦ στρατιώτη.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Γιὰ μᾶς, ποὺ ἔνα μᾶς φωτίζει δραμα κι' ἔνας πόθος μᾶς φλογίζει, ἔχοντας ἐκτοπίσει κάθε ἄλλην ἔγνοια, γιὰ μᾶς ποὺ ζούμε τὴν τραχειά ζωὴ τοῦ στρατιώτου καὶ βηματίζουμε στοὺς ρυθμοὺς τῶν βροντερῶν ἐμβατήριων, ἔρχεστε σεῖς νὰ φέρετε τὸ μήνυμα καὶ τὴν ἀπαλωσύνη τοῦ μεγάλου Συμβόλου. Στὸ πρόσωπό σας, ἐνταρκωμένο δέλη πομε τὸ ἀθάνατο ἵνδαλμα τῆς Ελληνίδας, τὴν ἀπτή προσωποποίηση τῆς ιδιαίτερης τῆς Ελλάδας μας, νοιώθομε δίπλα μας τὴ θερμὴ παρουσία τῆς Μάννας, τῆς Ἀδελφῆς, τῆς αἵδινας Γυναικίας. Τῆς Ελληνίδας Γυναικίας, ποὺ τάντα παραστάθηκε στὸ πλευρὸ τοῦ ἀνδρός, ἐμψυχία καὶ συμπολεμίστρια γιὰ τὰ μεγάλα Ίδανικά, Αθηναϊκά στὰ Τρωϊκά κάστρα, Ἀρτεμίσια στὰ ματωμένα κύματα τῆς Σαλαμίνας, Μπουμπούλινα στὸν καπνὸν τοῦ 21οῦ οπτασία τῆς Μεγαλόχαρης στὸν ἀλβανικὰ χιόνια, καὶ σήμερα στοργικὴ Μάννα τοῦ στρατιώτη.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδιᾶς.

Τῆς Φωνῆς, ποὺ δονοῦν αὐτὴ τὴν ἑξαίσια στιγμὴ τὶς ἔξαγνισμένες στὸ θέμικὸ τοῦτο ἀναμορφωτήριο, ἐλληνικὲς ψυχές μας, δῶμας μποροῦν νὰ δροῦν τὴν ἐκφραστὴν πύρρα κι' ἀπὸ τὴ λάθα τῆς καρδι

ζει δραμα κι' ένας πόθος μάς φλογίζει, έχοντας έκπτωση κάθε άλλην έγνοια, για μάς που ζούμε την τραχειά ζωή τού στρατιώτου και δημιατίζομε στούς ρυθμούς των βροντερών έμβασηρίων, έρχεστε σείς νά φέρετε το μήνυμα και την άπαλωσή του μεγάλου Συμβόλου. Στό πρόσωπό σας, ένσταρκωμένο βλέπετε το άθαντο ίνδαλμα της Έλληνίδας, την άπτη προσωποποίηση της ιδιαίτερης της Έλλαδας μας, νοιώθομε δίπλα μας τη θερμή παρουσία της Μάνας, της Αδελφής, της αιώνιας Γυναικας. Της Έλληνίδας Γυναικας, που πάντα παραστάθηκε στό πλευρό του άνδρος, έμψυ-

ση βάλσαμο στής νωπές πληγές, ν' άπαλύνη το πετρωμένο προσέκφαλο.

Καὶ τὰ νιάτα, πάλι, που ἀκόμη δὲν ἐμέθυσαν μὲν τὸ ἄψυκρασὶ τῆς μάχης, ἔκινώντας γιὰ τὸν ἀνήφορο τοῦ Χρέους, παίρνουν ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ τὴ φύλων σας καὶ κρεμούν στὰ στήθη τους, φυλαχτό, τὴν εὐχή σος καὶ φεύγουν μὲ τὴν καρδιά γεμάτη θερμή τρυφερότητα κι' ἀπόφαση σκληρή.

Νὰ γιατί δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς ἐκφράσωμε τὰ μοναδικά μας αἰσθήματα τὴν ἴερη τούτη στιγμή, καὶ σᾶς ὑποδεχόμαστε μ' ἔνα ἀπέριττο κ' ἔγκαρδο:

«Καλῶς ἥλθατε κοντά μας!»

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΠΟΣ ΣΤΗ ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΕΠΟΣ

Τοῦ έφ. ύπογοῦ κ. ΡΙΖΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

“Ημεῖς οἱ “Ελληνες δύται μιλάμε ἡ γράφουμε γιὰ τὸ θρυλικὸ “Επος, που ἐδημιουργήσαμε στὴ Β. Ηπειρο κατὰ τὸν Ελληνοϊταλικὸν πόλεμον τοῦ 1940 - 41 συνιθίζουμε πολές φορὲς νὰ κάνουμε ἔνα λάθος μεγάλο καὶ τὸ κακό εἶναι, πῶς χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε, τὸ λάθος οὐτὸ κοντένει νὰ ἐπικρατήσῃ. Γι; οὐτὸ καθέ “Ελληνος που είναι πραγματικὰ “Ελληνες ἔχει καθῆκον νὰ διορθώσῃ τὸ σφάλμα αὐτὸ σχι· μονάχα στὸν έαυτό του ἀλλὰ καὶ στους ὄλλους.

Καὶ τώρα νὰ τὸ λάθος. Λέμε «Τὸ Αλβανικὸν έπος» ή «Τὸ έπος τῆς Αλβανίας» ή «Γὰ δουνὰ τῆς Αλβανίας» ἀντὶ νὰ λέμε ἔκεινο που είναι σωστὸ δηλ. «Τὸ Ελληνικὸν έπος στὴν Βόρειο Ηπειρο». Οταν λέμε τῆς Αλβανίας πρά-

τα - πρῶτα δὲν εἴμαστε γεωγραφικὴ ἀκριβεῖς, γιατὶ μέχρι ποὺ ἔφθαισε ὁ στρατὸς στὸν Ελληνοϊταλικὸν πόλεμον καὶ ἀκόμα πό πάνω δὲν εἶναι ‘Αλβανία, ὅλα ἡ Βόρειος Ηπειρος. Οι “Αγιοι Σαράντα, ή Χειμάρα, τὸ Αγρυόκαστρον, ή Κορυτσά καὶ οἱ ἄλλες πόλεις που ἀπελευθερώθηκαν τότε εἶναι πόλεις τῆς Βόρειου Ηπειρου.

Ἐπειτα λόγοι μάς ἐπιβάλλουν νὰ μην δεχνοῦμε ποτὲ τὴν Βόρειον Ηπειρον μας. Μὲ ἄλλα λόγια ἐπιτρέπεται σὲ μᾶς τοὺς Ελληνος νὰ λέμε «Τὸ έπος τῆς Αλβανίας» ἐνώ ἡ Βόρειος Ηπειρος είναι ἔνθολογικὰ ‘Ελληνικὴ καὶ οχι ‘Αλβανικὴ; ‘Η Βόρειος Ηπειρος είναι μιὰ διεντημένη καὶ πολυδασινούσμενή ἀδελφή, που χρόνια τώρα νὰ πονελήνει ψυχὴ λαχταρεῖ νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ. Εἶναι ἔνα πονεμένο κομμάτι τῆς Πατρίδος μας που πρέπει γιὰ τὸ δείχνου με μιὰ ιδιαίτερη ὁγκωτὴ καὶ στοργή. Γι; οὐτὸ δὲν πρέπει νὰ λέμε μονάχα «Η Β. Ηπειρος» μὰ νὰ προθέτουμε καὶ τὸ ΜΑΣ δηλ. πρέπει νὰ λέμε ἡ Βόρειος Ηπειρός μας.

“Άλλα κράτη, που διεκδικοῦν χώρους χωρὶς νὰ τοὺς ἀνήκουν ἔθνολογικὰ συνιθίζουν νὰ προσθέτουν τὸ ΜΑΣ - εἶναι γινωστὸ τὸ Μάρε νόστρουμ τῶν Ἰταλῶν.

“Ημεῖς που ἡ Βόρειος Ηπειρός εἶναι δικιά μας, ἔχουμε κάθε δικαιώμα νὰ λέμε ἡ Βόρειος Ηπειρός μας.

Καὶ κάτι ὄλλο ἀκόμα. Τί θὰ πεῖται ‘Αλβανικὸν έπος; Κάθε ἄνθρωπος που δείξει στὸν οὐτοπιῶν ἡ κατοδικάστηκαν στὴν ἀφάνεια, γιατὶ παραγνώρισαν τὶς συνθήκες τῆς οίκονομικῆς πραγματικότητας.

“Οσοι δεκίνησαν γιὰ σχήματα ιδεατὰ καὶ συστήματα ἀνεφάρμοστα πέρασαν στὴ σφαίρα τῶν οὐτοπιῶν ἡ κατοδικάστηκαν στὴν ἀφάνεια, γιατὶ παραγνώρισαν τὶς συνθήκες τῆς οίκονομικῆς πραγματικότητας.

“Μέσα σὲ δῆλα αὐτὰ τὰ οίκονομικὰ συστήματα δεκίνησαν γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴν τοῦ μορφὴ καὶ τὴν κοινωνίγια ὀντιληφθη πραγμάτων ὁ ἐπιστημονικὸς στοιχιοτισμὸς ἡ κομμουνισμὸς κατὰ τὴν κοινὴ του ὄνομασία. Οι ίδρυται του, ὁ Μάρκος καὶ ὁ Εγγελός, που συνεπάρωσε τὸ ἔργο του πρώτου, διατυπώνουν περιστότερο πολιτικὴ παρὰ οίκονομικὴ θεωρία γιατὶ τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ πάθος καὶ τὴν μανία κατὰ τὸ ἀστικοῦ καθεστώτος προσπαθοῦν μὲ τὰ στήθη τοῦ πατριώτην μεταβιβάστα που μεζιὶ μὲ τὰ πρῶτα μαθηματα που θά υισθίνουν στὸ σχολείο.

Τὸ λάθος πρέπει νὰ διορθωθῇ μὲ κάθε τρόπο καὶ θὰ διορθωθῇ χωρὶς ἀμφιβολία, γιατὶ εἴμαστε Ελληνες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΙΖΟΣ
“Εφ. Υπολογιστὴς
Γ. Ε. Σ. — 949 ΥΠΣ

Μάννα, συνοδευομένη ἀπὸ τὶς κυρίες Λιβαδά, Ραΐση, Μελισσηνοῦ, Τριανταφυλλίδου, Αλαφονταίν, Σώντερος (πρόσδρο τῆς Χ.Ε.Ν.), τὶς διδεῖς Κατσούλη (πρόσδρο τῆς Ελληνοτούλας), Δρακάκη (τοῦ Εθνικοῦ Θεάτρου), Νικολάου (τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς), Κανέλλου, Βίμπη, Χατζηγιαννιοῦ, Ταρσούλη καὶ ὀντιπρωτοπούστείν τοῦ πρότυπου Λυκείου (Αθηνῶν) (Μπρεζάν) μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γυμνασιάρχην κ. Ματθαίον καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Παναγιωτόπουλον, ἔφθασεν εἰς τὸ Λαύριον, ὅπου τὴν ύπεδεχθῆ ὁ Διοικητής μας κ. Αντ. Βασιλόπουλος μετὰ τῆς κυρίας καὶ δίδος Βασιλόπουλου, καὶ ὁ Δ) τῆς Β5 Γ.Ε.Σ. Συντριχῆς κ. Βλάχος, ἡ Γεν. Στρατοπεδάρχης κ. Εξαρχάκος καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς Διαφωτίσεως τῆς ΒΧΙ υπολογίας κ. Πουλαντζᾶς.

Θαυμάσιον διευθυντήν του υπολογίας κ. Κρητικὸν καὶ τὸ ἐκλεκτόν πρωτοπούστείν τοῦ πρότυπου Λυκείου κ. Αθηνῶν (Μπρεζάν) μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γυμνασιάρχην κ. Ματθαίον καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Παναγιωτόπουλον, ἔφθασεν εἰς τὸ Λαύριον, ὅπου τὴν ύπεδεχθῆ ὁ Διοικητής μας κ. Αντ. Βασιλόπουλος μετὰ τῆς κυρίας καὶ δίδος Βασιλόπουλου, καὶ ὁ Δ) τῆς Β5 Γ.Ε.Σ. Συντριχῆς κ. Βλάχος, ἡ Γεν. Στρατοπεδάρχης κ. Εξαρχάκος καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς Διαφωτίσεως τῆς ΒΧΙ υπολογίας κ. Πουλαντζᾶς.

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

τ

</

πατέρων από τον ανθρώπο των προσταμένων γεγενείων... ἀνήπαυτος... ἀλλά τὸ ἀντίθετο συμβαίνει. Ημάτια κατωτερότητας βασιλεύει στὸν πεμφρωδὸν ἀνθρώπω, κατωτερότηταν τὴν βλέπεις ὅπου βρεθῆς. Βλέπωντας γύρω του τὰ ἔρειπτα που ὠρευτοῦ ὁ ιερευταῖς πολέμοις, πρόπος κι' αὐτὸς τοῦ πολιτισμοῦ εἰκοστοῦ αἰώνος, ὁ ἀνθρώπως μιᾶς περισσότερο τὰ ἐσωτερικὰ πτυχία ποὺ ἀποτελοῦν τὴν υποστασί του.

»Μὰ κι' ὃν θέλωμε νὰ φύγωμε ποὺ τὴν ἐσωτερικὴ χρεωκοπία καὶ ὑμε τὶς ἔξωτερικὲς συνθήκες, σὲ εἴα τάκα ἀπὸ αὐτὲς ὑπάρχει τρακύλισμα καὶ ἀποθιδρόμηση; κουνιμικὴ ἀπαθλίσι ἡδεὶς τὶς δερές συνέπειες κρατικὸς ξεχαριώματος, πολιτικὴ ἀκαταστασία, σήνην παγκόσμια ποὺ κρέμεται ὥστε μιὰ τρίχα, ἀθεβαίστης για στο αὔριο, καρδιοτύπη ποὺ παρατηταῖ τὰ γόνατα καὶ κόβει κάθε δημοργικὸ δραματισμό. «Η χαρά τὴν δουλειά δὲν ὑπάρχει, η ἐπιστίζεται πάντως ἀπὸ τὴν ἀθεβαίστη ποὺ έπιπλητη για τὸ στήμην, ἀπόθερρυνθῆ. «Ἐχεις ακόψει σημαντικὰ τὴν παραγωγὴ της κι' ὁ ἐπιστήμων ἀπὸ ποικιλία ποὺ ἔπουσε νὰ εἶναι ἡγέτης τὴν κοινωνία καὶ νὰ τὸν τιμοῦν ἡγέτη. «Η τέχνη, τὰ γράμματα, καιροί ποὺ νὰ μὴ διεκδικοῦν ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Οπου κι' ὃν σταθῆς, ωκοπία, ὃπου κι' ὃν κυττάξῃ,

μερά ὁ ἀνθρώπος κολυμπάει σε τεχνικὴ πρόοδο, σὲ τεχνικὸ πολιτισμό, ποὺ εἶναι ἔτοιμος νὰ ἵκεναι ποιηστή κάθε του ἀνάγκη, ἀκόμα καὶ κάθε του κατρίτσιο. Τεχνικὲς δινατότητες γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς, γιὰ τὴν ἐκμεταλλεύσι τοῦ δρυκτοῦ πλάνου, γιὰ τὴν ἐκμεταλλεύσι ἀκόμα τῆς θάλασσας, τῶν ὑδατοπάθεσεων, γιὰ τὴν παραγωγὴ σχεδόν σ' ὅσσο μέτρῳ θέλει ὁ ανθρώπος καὶ τὸ χρησιμοποίησι ἐκείνης τῆς ἀσύληπτα παραγωγικῆς δυναμικεως ποὺ λέγεται ἡλεκτρισμός, πρόσθιος ἀπίστευτη κυριολεκτικὰ ἀφάνταστη, στὰ μέσα μεταφορᾶς καὶ ἐπικοινωνίας που κάμιστε τὴν «Υδρόγειο ἔνων μοναδικὸ συνοικισμὸ ἀνθρώπων, μὲ τὴν δυνατότητα κατανομῆς τῆς παραγωγῆς ἀπὸ ἕπτειρο σὲ ἕπτειρο, πρὸσθιος στὴν ἰατρική, ποὺ τίποτε ἄλλο διὸ δέν σκεψθομε, κόβει ἀπὸ τὴν ρίζα τὶς ἐπιδημίες ποὺ ἄλλοτε ἤσταν ὁ ἔφιλτρος τῆς ἀνθρωπότητος. Στὸ τέλος, αὐτὸς τὸ ἀσύληπτο ποὺ λέγεται ἀτομικὴ ἐνέργεια. Καὶ μέσα σ' δλα αὐτὰ ὁ σημερινὸς κουμελῆς, πεινασμένος, βασανισμένος, ἀπελπισμένος, βάρος ἀνθρώπων! Λές καὶ ὁ τεχνικὸς ὑλικὸς πολιτισμὸς ἄλλη συνέπεια δὲν ἔχει, παρὰ νὰ καταστήσῃ τραγικότερη τὴν ἀποτυχία καὶ φοβερότερη τὴν ἔλλειψι πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, τὸν π α λ ι μ β α ρ β α ρ ι σ μ ό, ποὺ νὰ ἔχει ἡ ἀνθρωπότητα κι' σημεινῆ! (Συνέχεια καὶ συμπτεράσματα εἰς τὸ ἐπόμενον).

† Ἀρχιμ. Ν. ΒΑΛΛΗΝΔΡΑΣ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΦΡΟΥΔΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΕΤΗΣΙΟΣ ΗΟΙΚΗ

(τελευταῖοι)

‘Αλλ’ ἂς ὅμως εἰν τὶ συμβαίνεις τὴν πραγματικότητα μὲ τὴν θεοῖαν τοῦ Φρόντην. Εἰς μερικὰ πειράματα παρετήρησε πράγματι ὁ δύνηται, ὅτι ἐπιτυχάνεται εἰς ὡσμένα νευροπαθῆ ἄπομα ή θεραπεία των μὲ τὸ νὰ ἐπαναφέθουν τὶς τὴν συνείδησιν καὶ νὰ καθαρῶν πόθοι καὶ ἐπιθυμίαι ποὺ ἔχουν τὸν ἔδρων των εἰς τὸ γενετήριο ἔνστικτον. ’Ἀπὸ τὸ σημεῖον ἀρχίζει νὰ διαμορφώνῃ ἡ ψυχαλύσις τοῦ Φρόντην μίαν γενικήν ωρίαν περὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ αὐτερικοῦ κόσμου τοῦ ὄντος πάνθρωπου, δύοποίς κυριαρχεῖται διαγκαστι-

—καθώς λέγει— ἀπό τὸν γε-
τῆσιον παράγοντα (λιπιτίντο).
Άυτὸν τὸ λιμπιντό είναι τόσο
τενά συνυφασμένο, κατά τὴν φρο-
νικὴν ψυχανάλυσιν πάντοτε, μὲ
ν ὄνθρωπινην ὑπόστασιν, ὡστε
ἢ ἀποτελῇ τὸ κυριώτερον κίνη-
τρον δι’ ὅλας τὰς πράξεις τοῦ
ἄνθρωπου καὶ νὰ ἐμφανίζεται ὑπὸ
αφόρους μορφᾶς ἀπό τὴν καθο-
δικήν σαρκικῆς μέχρι τῆς ἰδανικῆς
ορφῆς τῆς ἀγάπης. Ο πανοεξου-
σιασμὸς ἔγινε δόγμα πλέον τῆς ἐ-
ρχῆς, εἰς σημείον δύναται καὶ ἡ κα-
μέρα τὴν δόπιον θὰ ἀκούσεται ἀ-
πὸ τὸ φίλο σας νὰ ἔχῃ τὴν προέ-
υσιν της εἰς τὸν πανοεξουσιαλ-
ιὸν καὶ εἰς τὰς σκοτεινὰς ἐπιθυ-
μοὺς τοῦ δυσνείδητου. Τὰ ψυχικά
σύμματα, τὰ φυσικὰ συμπλέγμα-
τα, τὰ παραστρατήματα τῆς γλώσ-
σας, τὰ ὄνειρα, αἱ ψυχονευρώσεις
αὐτὰ είναι παράγωγα καὶ ἐ-
περίκευτις τῶν ἀπωθημένων πό-

”Επερπε δύως νὰ καλυφθῇ μιὰ
μεγάλη ἀπόστασις, ἢ διοία καὶ
δι’ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς φανατικοὺς
φρούδιστας χωρίζει τὸν σεξουα-
λισμὸν ἀπὸ τὰς ἀντέρες ἐκδηλώ-
σεις τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος τὰ
γράμματα, τὰς ἐπιστήμας, τὰς
τέχνας, τὴν θρησκείαν. «Ἀπλού-
στατα», λοιπὸν, τὸ κενὸν καλύπτε-
ται μὲ μίαν ἔξαιρετικὴν ἐφεύρεσιν
τοῦ νοῦ: Τὸ σεξουαλικὸν ἔνοτικον
μᾶς λέγουν, δὲν παραμένει εἰς δό-
λους τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τὴν πρω-
τόγονον μορφὴν του, ἀλλὰ ὑφίστα-
ται μίαν ἔξιδνικευσιν καὶ μετα-
τρέπεται εἰς πνευματικὴν καὶ ἡθι-
κὴν ἐνέργειαν. Μὲ αὐτὴν τὴν κατα-
σκευὴν ὁ φρούδισμὸς ἔχει τὴν ἀξί-
ωσιν νὰ ἔβετάζῃ καὶ νὰ ρυθμίζῃ δό-
λας τὰς πλευράς της ζωῆς τοῦ ἀν-
θρώπου ἀπὸ τὸν χορὸν τοῦ ἀγρύπνου
τῆς Ζανζιβάρης μέχρι τῆς τελευ-
ταίας κοινωνιολογικῆς θεωρίας

Η φωνή του Ολοιδείας α-
θεσεία και θεμάτη σάν
άπο τα βάθη της άπε-
υχής του. 'Ο Αμλετ μέ-
ρος καὶ οἱ εἰκόνες ξετυλί-
τα μάτια του. Μ' αὐτὸν
ημηρού τρόπο μᾶς δίνει και
ερικό μοιόλογο.

Η υπαρξη τοῦ ποιητικοῦ
στινεμά ύπερπτήδηρος τὴ
ρη ἀδύναμια του καὶ μπο-
πούμε δῆτι μὲ τὸν «Ἀμ-
λετοθε εἰς τὴν περιοχὴν τῶν
θιερωμένων Τέχνων. Τὸ
ζεβαῖας, ἀπαίτει κυρίως
αἰσθηματικότητα στὶς εἰ-
αλλὰ δὲ λώρενς Όλιβιέ
τε πολλὰ περισσότερα:
ε τὸ λόγο τοῦ ποιητῆ σὲ
Ἐναὶ ἄλλο γεγονός, ποὺ
σέρ Λώρενς Όλιβιέ ἀ-
αλύτερο καλλιτέχνη, εἶνε
το τοῦ ἔργου. 'Ο Όλιβιέ
ησε ἔνα κατινούργιο ἔργο.
τὸν χαρακτήρα τοῦ
Γὸν ἔκανε ποιὸ δρμητικό,
δέ τελος τοῦ ἔργου, ἀφί-
λως μερικά πρόσωπα, δ-

Ρόζενγκραντ καὶ τὸν
έρν, ἀλλάξε τὴν σειρὰ
ν! Συνέπυτες τὸ ἔργο
τῆς δώρας σχεδὸν καὶ
ἀ πλαστε με μανού-
κοτὸ τρόπο. Αὐτὴ ἡ δη-
τοῦ Όλιβιέ ἀνοίγει νέ-
λους δρόμους στὸν κινη-
τό. Τότε μόνον τὸ σινε-
μην αὐτοδύναμη Τέχνη, δ-
εύνη καὶ δημιουργη τοὺς
ε του, καὶ τὸ ἔργο γε-
φωνα μὲ τὶς αἰσθητικές
οῦ ἔργου καὶ τὴν ἐσωτε-
ρη τοῦ σκηνοθέτη.

καὶ μὲν εὖ κανεδεῦ —

δὲν εἴνε δὲ ιδιαίτερος τύπος τοῦ ἀ-
δὲ ου λ ο. Ο σκηνοθέτης 'Ό-
λιβιέ ηξερε πολὺ καὶ τὴ δουλειά
του. Δὲν μάς ἔδωσε ἔνα κινηματο-
γραφοποιημένο θέατρο. Αὐτὸν θά-
πτανε πολὺ κοινῷ καὶ ἀπλῷ. Δὲν
μάς ἔδωσε ἔνα κακὸ σαιξπερικὸ
Αμλετ. Ἐδωσε τὸν Αμλετ τοῦ
Όλιβιέ. Οι τεχνικὲς προϋποθέσεις
τοῦ στινεμά δὲν ἐπιτρέπουν τὸ ἀ-
νέβασμα αὐτούσια τοῦ Σαίξπηρ.
Θὰ προδίπῃ τὴν ἐκταση τῆς πρό-
θεσῆς του, τὴν Τέχνη του, δημι-
ουργῶντας τὸν ἄσουλο, διειρητό-
λο, σκεπτικό, νὰ ρειμάζῃ ὁρες
στὰ σύνεφος ἢ στὸ δυνοτόπελε-
γος. Θὰ ἐπρόδιψῃ τὴν ἔδομη κι-
νηματογραφικὴ Τέχνη. Ομως δὲ
Λώρενς Όλιβιέ ἔσωσε τὸν Αμλετ
καὶ μαζὶ του ἔσωσε καὶ τὸ στινε-
μά. Θὰ ἴτανε κάτι ἀφρότο ή ἀ-
δράνεια καὶ ἡ ἀκίνησία. Κινημα-
τογράφος θὰ πά κίνηση. Συνεχής
εναλλαγὴ τῶν εἰκόνων. 'Ηταν ἀρί-
στουργηματικὴ ἡ ἐμπτευση του ἰ-
δία νὰ μη διακώσῃ οὔτε μιὰ φορά
τὴν ταινία, ἀλλὰ συνεχῶς νὰ μᾶς
περιφέρῃ ἀπ' τὸ δικα στὸ ἄλλο ἀ-
κρο τοῦ Παιανιοῦ, στοὺς διαδρό-
μους, στὶς σκάλες, στὶς αἴθουσες,
μεταδίδοντάς μας δηλ τὴν ἀντου-
χία καὶ τὴν ἔνταση τῆς ἀτμόσφαι-
ρας τού χαρακτηρίζει τὸ ἔργο.
Αὐτό, ποὺ ἀπὸ πολλοὺς διατυ-
πώθηκε σὰν ἀδυναμία, εἶνε τὸ
στημένον διποὺ ἀκριβῶς ἔγκειται
δύναμη τοῦ σκηνοθέτη. 'Ο Λώ-
ρενς Όλιβιέ δη μι ούρ γη σε
ἔνα δικό του Αμλετ, δικό του σε-
νάριο, σύμφωνα μὲ τὶς τεχνικές
προϋποθέσεις ποὺ ἔχει στὴ διάθε-
τη του (καὶ τὶς ἔξαντλησε δλες,
καὶ δημιουργησε καὶ νέες) καὶ τὶς
αἰσθητικές ἀνάγκες.

τοι, ποιητικοῦ. Μετα παρού-
6—8 ἡμέρων δημιουργούνται ἔν-
τος τοῦ σώματος ἀφθονα ἀπισώ-
κατα, τὰ ὄποια, παλεύοντα καὶ ἐ-
πικρατοῦντα τῶν μικροδιών, δημι-
ουργούν τὴν κρίσιν τῆς νόσου. Δι'
αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπὶ εύοικῆς πε-
ριπτώσεως ἀνακόπτεται ἡ νόσος,
διότι τὰ μικρόβια θανατώνονται
πλέον ἐντὸς τοῦ ὄργανισμοῦ ὑπὸ
τῶν διτισμάτων. Η βαρύτης τῆς
νόσου δὲν ὄφειλεται μόνον εἰς τὴν
τοπικήν φλεγμονήν τοῦ πνευματος,
ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν μικροδιαιμίαν
(κυκλοφορία μικροδιών ἐντὸς τοῦ
σίματος) καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν
τῶν τοξικῶν προϊόντων τῶν μικρο-
διών ἐπὶ τοῦ συνόλου δργανισμοῦ.
Κλινικὴ εἰκὼν: 'Η νόσος ἀρχίζει δι' ἐντόνου ρίγους
εἴτε ἀπότομως ἐν πλήρει ὑγείᾳ εἴ-
τε προηγεῖται μικρὰ ἀδιαθεσία.
Τὸ ρίγος ἀκολουθεῖ ὑπηλός πυρε-
τός μέχρι 40 βαθμῶν, συνήθως δὲ
καὶ ἐλαφρὸν ἄλγος, ἀπιτεινάμενον
κατὰ τὴν εἰσπνοήν καὶ κατὰ τὸν
βήχα. Ἐμφανίζεται ταχύπνοια καὶ
ταχυσφυγμία, τὰ μῆλα τῶν πα-
ρειῶν εἰνε ἔξερυθρα, τὰ χείλη ἐλά-
φως κυανατικά, βήχας μὲ σκω-
ριόχρις πτύελα συνεπεία προσμί-
ζεις αἷματος. Κατὰ τὸ δεύτερον
στάδιον δὲ πυρετὸς παραμένει ὑ-

τροφή θὰ χορηγήσωμεν: Γάλα,
μπόστες καὶ χυμούς φρούτων.
H. A.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡ. 2

	1	2	3	4	5	6	7	8
I	K	H	A	E	I	N	T	S
2	A	R	M	H	E	E		
3	T	I	S	A				
4	F	A	T	T	A			
5	A	E	O					
6								
7	O	K	P	O				
8	A	A	I	S				
9	H	I	E					

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

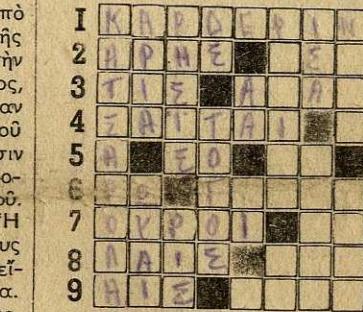
- Ωδικὸν πτηγόν.
- Ο θεός τοῦ πολέμου. — Η γεν-
τοῦ πλημνικοῦ τῆς 7α' καθέτως
ξεως.
- Αριστος ἀντωνιμία. — Παιδι-
πτήγων.
- Λέγονται καὶ βέλη. — Υποθετικό.
- Μουσική νότα. — Διατακτικό.
- Γράμμα. — Υπουργός τῶν Εξα-
ρικῶν φίλων κράτους.
- Ειδικαὶ ἔνσεις. — Μάρκα αὐτοκι-
του.
- Διάσπημος Κορινθία ἑταίρα. — Οι
ἔπιτοι δέν τὸ τράγους εύκολα.
- Αναφορική ἀντωνιμία εἰς πτῶσην
πλημνικοῦ. — Τὸ ἐμπόριον του
παγορεύεται.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- Μαγιστηρικὸν σκένους.
- Μαζί είναι καὶ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

2 3 4 5 6 7 8

OPIZON

1. Ὡδικών πτηνών.
 2. 'Ο θέος τοῦ πολέμου, — 'Η γενού πολημυτικού τῆς 7ά' καθέτως ξεός.
 3. Ἀρόιστος ἀντωνυμία. — Παιδιά παιγνίου.
 4. Λέγονται καὶ βέλη, — 'Υποθετικά.
 5. Μουσική νότα. — Διατακτικόν.
 6. Γράμμα. — 'Υπουργός τῶν Ἐξαρτικῶν φίλου κράτους.
 7. Εἰδικαῖ ένεσται. — Μάρκα αὐτοκίου.
 8. Διάσπιρος Κορινθία ἑτσίρα. — Οι εὑπνοὶ δὲν πό τράγους εὔκολα.
 9. 'Αναφορική ἀντωνυμία εἰς πτώσια πληθυντικού. — Τὸ ἐμπόριον του παγοφεύεται.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

 1. Μαγειρικὸν σκευός.
 2. Μονωτικά. — Θυγατέρες τοῦ Διός τῆς Θεμίδος.
 3. Ὁμιλία. — Μέος τοῦ προσώπου.
 4. Διπλωματικὸν σώμα. — 'Υποκοριστικὸν δικριτοῦ δύναμτος.
 5. Ποιότης ἔξαιρετική. — Γράμμα.
 6. Πόλις τῆς Ἰταλίας. — Γέλασις.
 7. Δὲν δισφέρουν κατά τὰς διστάσεις. — 'Εβαλέ καὶ αυτὸς τὸ χεράκι την σταύρωσιν τοῦ Ἰησοῦ.
 8. Αὐτά δὲν ἔχουν δόντια. — Χαρτόπικον ριχεκοπία.
 9. Νομικάς ή πρᾶξις καθ' ἥν ἀντικαστατικού πεισταμένον δικαίωμα διά νέον.

τεῖα καὶ τὴν πλημμυρίζουν οἱ θρωποὶ τοῦ παρασδέσιου.

Κουρελλίαστε μόνοι ὀπλοφόροι
γενάτοι, μακρομάλληδες, ξυπόλιτοι,
τοι, ἀγριωπρόσωποι γυναικες ή
θηριώδη πρόσωπα καὶ μὲ σταύρω-
τὰ φυσεκλίκια στὸ στήθος, γέρα-
με μαγκούρες ποὺ τὶς χρησιμά-
ποιοῦν γιὰ νὰ βαστάνε τὰ φο-
τία, κι' ἐνα σωρὸ ἄλλα παράξεν-
πλάσματα, ποὺ στὰ μάτια του
μαυρίζει ἡ πείνα καὶ λάμπει
διψά τῆς ἀσπαγῆς. Και τότε στέ-
βαινει κάτι τὸ παρέξενο, κάτι πο-
κανεῖς δὲ θὰ τὸ περίμενε. Σὲ κά-
θε ἄλλη περίπτωση, οἱ χωρικοί
θὰ τὸ βάζανε στὰ πόδια, οἱ νο-
κοκυρές θὰ τρέχανε νὰ κρύουν
τὴ ἀγαθὰ τους, οἱ πιὸ τολμηροί
ἄνθρωποι δηλα, θὰ τὸ γυρίζουν κα-
τὰ τῶν παραστατικῶν αὐτῶν, τοῦτο

ταν τα παραπομπών αυτών της πλαστικής σημάτων, τα παραδίδει θά εξεφωνίζει νε ἀπό τούμ. Μά, ω τοῦ θαύματος, ω τοῦ θαύματος που δὲ θὰ μπορούσε νὰ τα φανταστεῖ μήτε ἡ Σκυθικὴ μούση τοῦ Κώστα Βάρναλη. Ἀντὶ νὰ γίνουν αύτὰ, γίνεται κάτι ἄλλο. Η πεντακάριστη πού καταφέρουν ή μας γική δύναμη καὶ ή θαυματουργόδος κάρις τῶν ἀγνοιασθώπων τοῦ πασσαρίστου.

Ολοι οι χωρικοί, ἄντρες γυναῖκες, παιδιά, κυριεύονται ἔσφυτοι καὶ ἀπό μιὰ ἐκστασηθήσεος τοπικής Χαμόγελα ωύρωνται μακαριότητος ζωγραφίζονται στὰ πρόσωπά τους, σὰ νά βρισκουνται στὴν ὁρα τῆς ὑπερτάπτης εὐτυχίας, τὴν ὥρα ἔκεινη ποὺ τὴν διαιτοπλάσια Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3η ΣΕΑΙΔΑ

ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΜΑΣ

ΩΗ ΣΤΟΝ "ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ"

ĐÔ K. ANTPEA KARANTON

άτισγγανων. Σήμερα
έκει μεθαύριο πιο πά-
στην πλαγιά ενός βου-
σε Κάπποια ρεματιά, πό-
ρφασις, καὶ καμμιά φο-
κανένα χωριό. Διαλέ-
ώρους του, ἀνάλογα μὲ
ποὺ τοῦ στήνουν οἱ
ιας. "Ενα διάστημα
σα αὐτὸς είχε στήσει τις
του κι' είχε σκάψει τα
συ στὸ Γράμμο καὶ στὰ
Ρούμελης. Μὰ τὸ νοι-
ού διαλύθηκε κι' ὅτι πε-
δὸν διένεβασσεν ἄρον-ἄρον

του θὰ ζῷ
μακαριότητα
θε τους ὑλ
νάγκη δίχα
πλώσιν τὰ
ζεύουν ἀπό
ποὺς ὥραι
ἄλλο μπορ
σμός τους
διδ λόγια,
σάδεισο σὸ
ποὺ τὰ δίνε
φονται στὴ
γυρεύει ὡς

τίποτα. Ἐ-
σικον νὰ
γιατὶ ἀν ὁ
δηλαδὴ μὲ
μὴν πέρνεις
τε δὲ θάταν
σάν κόλαστ

σε μιὰ ἀδιατάρακτη θά κι ανοντοιούν κά-
ναι κι πνευματική ἀ-
κανένα κόπο. Θ' ἀ-
ερία τους και θὰ μα-
ταντοῦ χρυσάφι, καρ-
φοφέματα, κι' δ.τι
νὰ ποθήσει ὁ λογι-
κὴς ἥψυχη τους. Μὲ
ανταζόμαστε τὸν πα-
ἶνα μαγικό τόπο,
ὅλα σ' δσους ἔγγρα-
μμαρι του, καὶ δὲ
ντιπαροχῆ, ἀπολύτων
τι, ἀλλώστε, εἰνε φυ-
νε κάθε παράδεισος,
έβεινε τὸ ἐνάντιο,
δίνεις δόλα και νὰ
πτολύτως τίποτα, τό-
ποπαράδεισος, μὰ κάτι

συμμορίτῶν. Ο παράδεισος αὐ-
τὸς κωβίζεται σὲ δυὸ μεγάλες τά-
ξεις. Στὴν τάξη τῶν μονίμων τρο-
φίμων του ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ
αὐτοὺς ποὺ τὸν ἔχουν ιδρύσει καὶ
τὸν περιφέρουν ἐδῶ κι' ἔκει, κα-
στὴν τάξη ἑκείνων ποὺ τοὺς ἔλα-
χε ἢ μοιρά νὰ συνταπτοῦν τὸ
περιφερόμενο παράδεισο.

"Ας φανταστοῦμε μιὰ στιγμή
πώς οι τυχεροὶ αὐτοὶ ἀνθρώποι
εἰνε οἱ κάτοικοι ἐνὸς κωριοῦ. Δου-
λεύουν μὲ κόπο και ιδρώτα τὰ
κωράφια τους, συντροῦν τὶς οἰ-
κογένειές τους, πάνε στὴν ἐκκλη-
σία, ἀπόλαυσιάνουν τὴ ζωὴν μὲ
λες τὶς χαρὲς και τὶς πικρὲς της.
μαζεύουνται στὴν πλατεία τοῦ κω-
ριοῦ και συζητοῦντες γιὰ τὰ ζητη-
ματά τους. Ξαφνικά, ἀκούεται

πι πώς είχαμε γελά-
κι κ' άλλο ένα είδος
δύνων οι μαγικές δυ-
αραγωγής της ήγα-
μυθισσεώς τών σχέ-
των τροφιών, ένερ-
γικά Είναι Α πολύ-
βραχνή φωνή τού Τελάλη :
— "Αντρες, γυναίκες και παιδιά
του κρασιού, έτοιμαστείτε δύο!
Έρχεται ό παράδεισος! " Ήρθε ή
ώρα της εύτυχιας σας! " Ο.τι έ-
χετε καὶ δεν έχετε, δύλα, για τὸν
παράδεισο!
Κ.Ι.

με να οικουν ένα σπίδονι να κελασθή σε μιά ρεμπτιά με λεύκες και κουμαρέσιες... Μέση συνεπάρνη ένα μαγευτικό ήλιοβασίλεμπμα... Μέση μαγευτικό ήλιοβασίλεμπμα... ένα χωράφι με παπαρούνες κι' όλλα ψηριούλουλα κιλό πήρε τον Έσεις; Κι' έσεις άσφαλώς θα είστε σαγιέμενα, όχι πιό λεπτοί, πιό εύασθητοι, ρωμαντικοί κλπ.

Μέχρι έδω πάμε καλά... Πρέπει ομάς ν' αναγνωρίσουμε, κάνοντας μιά αύτοπαραστήρηση, έναν αύτο-έλεγχο, πώς είμαστε σήμερα και έρωτας... Στήν παραπόνων σημηνή από κέι που είναι η δική κοιμούμενης μου είναι οι τενόροι: Στήν παρακάτω οι σεκόντοι. Βιζαΐδι οι μπάσοι και τήδε κακείσεις οι βαρύτονοι... Έτα έσυν όχροταγες απότησε, νά δης πάνα μαγειρένεται ένα παραπόνων και τότε το λέμε. Τόλενε μιά - δυό - τρεις... πενήντα φορές. «Ενα φάλτο! φτου από την άρχη... Μιά άνεπαίσθητη παραμικρή παραφωνύλα, τόση δά! έπαναλαμβάνεται... Καὶ ίδρωντα μας... Ζητούμε τό τέλειο παρόν, χωρίς ν' ανιχνεύσωμε τις συνθήκες του παρέβοντος. τους παραγοντας που συνετέλεσαν στό σχηματισμό, στήν διλοκήρωση του παρόντος... «Ετσι δὲν είναι; «Οχι, μπορει νά μου πήρεις... «Ακουσε λοιπόν σου πάνε έχεις απότροπες... Περιποτές σ' ένα δρόμο μιάς πόλης... Πεινάς και νοιάδης το στομάχι σου νά διαμαρτύρεται ποικιλοτρόπως... Μιά μυρουδιά σου τρυπάει τη μύτη... Κάπου έκει κοντά βρίσκεται ένα εστιατόριο με διά τα καλά. Μπαίνεις μέσα, παραγγέλνεις το φαγητό της άρεσκειας σου και στρώνεται στη φαϊ... Πλασταγίζεις τη γλώσσα σου από εύχαριστη... Δέν σ' άρεσε; Ξεσπάς σε θυμούς, σε πικρόχολες κρίσεις, σε κοκκουστάσεις του καταστήματος κλπ. Σκέπτικες πάσοι δούλεψαν, πάσοι δουλεψαν, γιά νά σου φκιάζουν αύτό το φαγητό καλό ή κακό; Ναι, δέν μπορει νά μου πήρεις γιατί άσφαλώς λές φέμαστα. Τό ίδιο λοιπόν συμβαίνει και με τα παιδιά της

ΜΠΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΖΗΣΤΟΝ "ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ,,

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

(Συνέχεια έκ της 2ας σελίδος) κανείς και πού είναι ή στιγμή τής έκπλρωσεως τών πιο κρυφών μας έπιθυμιαν. Τότε, όρχιζουν διοί νά τοσαγουδούν και νά λένε πάνα σ' σδή τους τη ζωή, αυτή την ώρα περιμεναν. Και γιά νά τ' όποδειξουν, τέρσουν δλοι και κομίζουν στην πλατεία δλα τους τα άγαδά, έπιπλα, ωυχά, σκευή, χυσταφικά, πασάδες. Στό τέλος γδύνονται και μένουν όλογυμνοι. Κι' έως οι τσαρουχοφόροι όπλοκράτες τού παραδείσους μαζεύουν αύτες προσφορές τών μαγεινέων χωρικών. αύτοί όρχιζουν ένα χορό εύχασιστίας και με χειρονομίες και συμβολικά καμώματα διδολογούν τούς φορολογητάς των και τους παρακαλούν νά ξανάρθουν γρήγορα. Κι' οι τσαρουχοφόροι, φορώντων τά σακιά με τ' άγαθά στις ράχες μερικών γερόντων άδειάζουν βιαστικά την πλατεία, πετάν στους χωρικούς ένα «γειάσας, νά μάς περιμένετε σε όχτω μέρες» και πέρνουν τόν άνηφορο γιά τά δουνιά...

Πού τα δρόκατα; Πώς τα φανταστικάτε; Θα μάς ρωτήσετε. Ω, δε δρήκαμε. μήπε φανταστικάμε τίποτα. Είνε καιρός τώρα γιά φαντασίες; Απλουστάτα, μάς τα έπιαν οι ίδιοι οι τσαρουχοφόροι, από τό ραδιόσταθμό τους. Κι' έμεις δέν κάναμε τίποτε δλλό, παρά νά άναπαραστήσουμε μιά σχετική περικοπή από τό δελτίο ειδήσεων.

Καὶ τώρα, γιά νά μή σᾶς μείνει καμιαία άμφιδολιά, νά και ή σχετική περικοπή! «Πειράνωντας από ένα χωρί, σταθμάκαμε νά αναπαυθούμε. Οι κάτοικοι μάς υποδέχτηκαν και μάς περιποιήθηκαν

... «Ο Λόχος Ασφαλείας δρόστικώς έτοποθετήθη νοτίως; Και έτσι ήταν τό σωστότερο, μιά και με τούς βορείους ούτε θέλομεν ούτε κι' έχομεν καμιαία σχέσης...

... «Ο Τέταρτος Λόχος πήρε

καινούργια φόρμα με τούς... και λαμπράδες στρατιώτες του;

«Άκουσα μάλιστα κάποιον νά λέη δητί είνε τό κλειδί του Τάγματός μας... Και φέμαστα δέν είνε...

«Η διακοπή της κακοκαρίας την περισσότερον Κυριακή και ή έμφανιστοι τού εύεργετικού ήλιου έδωσε τή εύκαιριαν είς τούς στρατιώτες μας νά σκοτώσουν από 5 έκαστομύρια μικρόδισ ή καθένας; Ετσι λένε οι γιατροί μας...

«Η πρώτη βολή ήταν και τό δάπτισμα, έκρυβε μέσα τη συγκίνηση και τήρη ταραχή τού πρωτόπειρου. Μάς γρήγορα οι δλλες, έδειξαν δλο τό σθένος που κρύβει μέσο του ό «Έλληνας μαχητής.

Τό αποτελεσμα, άνωτέρο πάσης

προσδοκίας, ήταν και έπιβεβαίωσης τών προβλέψεων δλων έκείνων που πίστεψαν δητί ή Μακρόνησος θα γεννήσῃ «Ηρωες.

Οι πρώτες βολές άντηχησαν πήδη στης πλαγιές της Μακρονήσου. Τις έρριξαν οι στρατιώτες τών τριών Λόχων Έκπατιδένεσες.

«Η βολή είναι ή καρκούρης και τάσης της διασποράς μας, που δέν ήξερε μάς ίκανα πού είδα, παρετήρησα και έρωτας. Λατιόν σκουσε... Στήν παραπόνων σημηνή από κέι που είναι η δική κοιμούμενης μου είναι οι τενόροι: Στήν παρακάτω οι σεκόντοι. Βιζαΐδι οι λίθοι της διασποράς έπατιδένεσες και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τουφεκά - δπως κοινωνίας και ίσως γενικότερα, ή πεμπτουσία της στρατιώτικης ζωῆς. «Εκεί βαθύτερη σημασία για δλόκηρη τήν Μακρόνησο ή δημιουργία...

«Η τ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: «Η «Μάννα» παραδίδει εἰς τὸν Διοικητήν μας κ. Α. Βασιλόπουλον τὴν υπὸ τοῦ Προτύπου Λυκείου Ἀθηνῶν (Μπρεζάν) δωρηθεῖσαν Σημαίαν. **ΜΕΣΟΝ:** «Η κ. Θεοδωροπούλου-Λιβαδᾶς ὥμιλει πρὸς τὸν Σκαπανεῖς μας. Παραπλεύρως διακρίνονται ὁ Κος καὶ ἡ Κα Διοικητοῦ. **ΔΕΞΙΑ:** Μαθήτρια τοῦ Προτύπου Λυκείου, φέρουσαι τὴν Σημαίαν ὥπο τὸ Γραφεῖον Ἡθικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Τάγματος εἰς τὸν χῶρον, ὅπου ὁ ίστος, διὰ νὰ τὴν παραδώσουν εἰς τὴν θρυλικὴν «Μάννα» πρὸς ἔπαρσιν.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ποιὰ χώρα στὸν κόσμο πάλαιψε ἐνόντια στὸν δεσποτισμό, στὴν τόσο σκληρὰ γιὰ τόσο ὥραιες ἴ- δνες καὶ ὑψηλες ὑποθέσεις;

Ποιὸς δὲν ξέρει τὴν ἱστορία μικρῆς, μᾶς πολὺ μικρῆς λωρίδος γῆς ποὺ λέγεται ΕΛΛΑΔΑ;

Ποιὸς δὲν ξέρει πῶς ΕΛΛΑΔΑ σημαίνει Λευτεριά, Δικαιοσύνη, Πολιτισμός;

Διαιμόντι, ὄραμαστιστής τῶν πιὸ μεγάλων ἐμπνεύσεων; Ἐκπολιτιστής τῶν ὀλίγων αἰώνων, αἰώνιος πηγῆ φωτὸς, ὁ εὐγενέστερος μαχητής στὸν κόσμο;

Χώρα σγία, χώρα μαρτυρίη, ἡ πιὸ ἔνδοντα πατρίδα στὸν κόσμο; «Ἐγγνωμονῶν τὸν θεοὺς, διότι ἐγενήθη ΕΛΛΗΝ», εἶπε ὁ μεγαλύτερος στρατηλάτης τῶν ἐποχῶν, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος.

Καὶ εἴμαστε ΕΛΛΗΝΕΣ.

Στὰ Πίερια, στὸ Γράμμο, στὸ Σμόλικα, στὴ Καστοριά, στὸ Βίτσι, στὴ Μουργκάνα, ξαναντηχεῖ ὁ παιάνιος τοῦ θριάμβου.

Ἐιναὶ ὁ παιάνιος, ποὺ συγκλονίζει κάθε λευθερη ψυχή. Εἰναὶ μιὰ χειροποιοτὴ ἀπόδειξι γιὰ δῆτι στὸ παρελθόν καὶ τώρα ἔξικολουθεὶ νὰ χρακτηρίζῃ τὴν ωραία πατρίδα μας.

Ἐιναὶ μιὰ διαβεβαίωσι πῶς ὑπάρχει ΕΛΛΑΔΑ. «Ἐτσι ξανά, βρισκόμαστε στὶς ἐπόλεις, στὶς ἐπόλεις τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθῆ κοντος.

«Υστερα ἀπὸ τὸ σους καὶ τόσους ὀγκών, ἀναγκάσμαστε νὰ ξαναδράσωμε τὸ ὅπλα!

Γιὰ τὴν ΕΛΛΑΔΑ!

Γιὰ τοὺς θωμοὺς καὶ τὶς ἐστίες μας!

Γιὰ μιὰ κληρονομιὰ τριάντα αἰώνων!

Γιὰ λεύτερες κατακτήσεις καὶ ἰδιονικά!

Γιὰ τὶς πιὸ ιερές ὄνθρωπινες δᾶσιες!

Δινούμε τὴν μάχη τῆς Λευτεριάς,

τὸν κόμμα αὐτὸν

τὴν μαρτυρικὴν Ἑλλάδαν ἀπὸ τὸ 1941 μέχρι σήμερα;

Καὶ νὰ ξέρη κανεὶς πῶς ἡ ρίζα ὀλῶν αὐτῶν τῶν μεγάλων κακῶν δόνιμαζεται Κομμουνιστικὸ κόμμας Ἑλλάδας.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Η ΡΙΖΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΣ

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

Πότε, οὐδέποτε τὸ κόμμα αὐτὸν σκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ποτέ του δὲν ἔνοιασε τὸν Ἐθνικὸ παλιόμ, ποτὲ δὲν ἐργάσθηκε γιὰ ἔθνικὰ συμφέροντα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΡΟΑΓΙΑΛ

Τὴν παρελθόνταν Τετάρτην ἀφίχθη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν. Κένενθ Ρόγιαλ συνοδευόμενος ὑπὸ πολυμελούς ἀκολουθίας. Ο κ. Ρόγιαλ ἔσχεν ἐνταῦθα συνομιλίας μετα τὸν Ἐλλήνων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὅπλων εἰς τὰς Ἀθήνας, θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ σχηματίσων εἰς τὸν Ἀμερικανὸν υπουργὸν σπουδωματα ἐπὶ τὸν άναγκῶν τοῦ Στρατεύματος ἐν συνδομώματος τοῦ οἰκονομικού πρόβληματος τῆς Ελλάδος.

Ο κ. Ρόγιαλ, διμιλῶν εἰς συγκέντρων τῶν ἀντι

ο μεγαλύτερος,
και είμαστε ΕΛΛΗΝΕΣ.

Στὰ Πίερια, στὸ Γράμμῳ, στὸ
Σμόλικα, στὴν Καστοριά, στὸ Βί-
τσι, στὸ Μουργκάνα, ξαναντηχεῖ
ὁ παιάνιας τοῦ θριάμβου.

Εἰναὶ καὶ ὁ παιάνιας, ποὺ συγ-
κλονίζει τὸ κάθε λευθέρη ψυχή. Εἰ-
ναὶ μιὰ χειροποιήσθη ἀπόδειξι
γιοῦ διὰ τὸ παρελθόν καὶ τώρα
ἔξακολουθεῖ νὰ χαρακτηρίζῃ τὴν
ώρασις Πατρίδος μας.

Εἰναὶ καὶ μιὰ διαδεσθαίωσι πῶς
ὑπάρχει ΕΛΛΑΔΑ. "Ἐτσι διανά,
βρισκόμαστε στὶς ἐπάλξεις, στὶς
ἐπάλξεις τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθῆ-
κοτος.

"Υστερα ἀπὸ τόσους καὶ τόσους
ἀγώνες, ἀναγκαζόμαστε νὰ ξανα-
δράμωμε τὰ ὅπλα!

Γιὰ τὴν ΕΛΛΑΔΑ!

Γιὰ τοὺς βαμοὺς καὶ τὶς ἑστίες
μας!

Γιὰ λεύτερες κατακτήσεις καὶ
ἰδονικά!

Γιὰ τὶς πιὸ ἵερες ἀνθρώπινες
ἀξίες!

Δίνομε τὴν μάχη τῆς Λευτερίας,

ΔΑ; ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ, ΣΕ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ!

Σ' ἔνα τέτοιο ἀγώνα, ἐνάντια
σὲ τέτοιους ἔχθρους γιὰ ἔνα τέ-
τοιο σκοτοκό, ὡμέστεροι ἢ ἀμφιτα-
τεύμενοι δὲν δύνανται.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ καὶ ἡ
Ἐλλάδα εἶναι σὲ συναγερμό, ἔχει
κάνει πανεθνικὸ προκλητήριο.

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ!

"Ολοὶ μαζί, μαζί μὲ τὴν Ἐλ-
λάδα τοῦ 21, τοῦ 12, τοῦ 40, θὰ
ξαναστρώσωμε τὶς ὄρδες τοῦ ἔ-
σθρου. Κανεὶς ἀς μὴ ὑπερήση,
κανεὶς ἀς μὴ ἀποστιάσῃ ἀπὸ τὸ
πανεθνικὸ αὐτὸ προσκλητήριο.

Θά εἶναι εὔτυχες ὅσοι ἀγώνι-
στηκαν γιὰ τὴν ΕΛΛΑΔΑ, γιὰ
τὴν Δικαιοσύνη, τὴν Λευτερία,
τὸν Πολιτισμό.

Η Πατρίδα μας, ἡ ΕΛΛΑΔΑ
ἡ πιὸ ὥρασία, ἡ καλύτερη Πατρίδα
τοῦ κόσμου, ἔχει κάνει πανε-
θνικὸ προσκλητήριο, καὶ ΕΙΜΑ-
ΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ.

Ν. Α. ΜΠΡΕΔΗΜΑΣ
4ος Λόχος Διοικήσεως

τὴν παροπαλία στηριζόμενοι
λευθερίες του, γιὰ τὴν προκοπή
του, γιὰ τὴν προστάση του;

Πότε δὲν εἶχε δικῆ του κατεύ-
θυνση, ὀντότητα, δικῆ του θέληση,
δικῆ του πολιτικὴ γραμμή.

Γιατὶ τότε δὲν δὰ πειθαρχοῦσε
στὶς ἀπὸ ἔξω διαταραχές γιὰ νὰ πά-
ρῃ πανοπόλη τὸ δουνόν;

Θά καθόταν ἡσυχοῦ, θὰ κοίταζε
τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος του
καὶ θὰ ἤταν Ἐθνικὸς παράγοντας
γιὰ νὰ ζήσουμε εἰρηνικά καὶ νὰ
προκόψουμε.

Πότε ὅμως δὲν πήρε θέση γιὰ
ἴσα ὄποιο διπότε τὸν Ἐθνικὸ ζήτημα
τῆς Χώρας του καὶ μόνο τότε, σὸν
αὐτὸ συνέπιπτε μὲ τὸ συμμέρον
του Σλαυτικὸ ἴμπεριαλισμοῦ ἢ
τοῦ Διεθνοῦς κομμωνισμοῦ.

Πάγως ὅδουλο, πειθήνοι δργανο-
τῶν Σλαυτικῶν ἀφεντικῶν του, δρού-
σε καὶ δρᾶ μὲ τὸ μυστὸ του πολὺ¹
μακρύα ὅπὸ τὸ Εθνικὸ ζήτημα
καὶ τὸ Εθνικὸ συμμέρον.

Σὰν νὰ μὴ ἔφτασαν τὰ τόσα
συντριμμα, οἱ τόσες χαροκωμέ-
νες μώνες, τὰ τόσα ὄφρανά.

"Ανοίξει καινούργιες πληγές, δη-
μούργησε καινούργια συντριμμα
καινούργια θύματα.

Πότε ἀπειλήθηκαν οἱ ἀλευθερίες
τοῦ Λαοῦ μας;

Πότε διακινδύνευσε η Δημοκρα-
τία μας;

Πότε «ἡ τάξη καὶ ἡ ἀσφάλεια,
πότε η Λαϊκὴ δικαιοσύνη, η Λαϊκὴ
κολοπέραση η Λαϊκὴ προκοπή»;

Πότε οἱ πραγματικοὶ καὶ ἀν-
τερόβουλοι φίλοι μας "Ἄγγλοι-
μερικανοὶ ἀντιπρόσωποιν τὴν
χώρα μας τὸν Βασιλέα καὶ τὴν
Βασίλισσαν. Σήμερον ἐπεσκέψην
τὸ θυματίσιον Στρατιωτικὸ Νοσο-
κομεγὸν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ τὰς
ἀποθηκαὶ καὶ τὰ συνεργεία συντη-
ρήσεως. Μοῦ ἔκαιμε μεγάλην ἐντύ-
πωσιν καὶ θάξις καὶ η καλὴ ὄργα-
νωσις δλων των.

»Τὰ συζητηθέντα ἐν Ἀθήναις
θεματα περιέλαβον τὸ στρατιωτι-
κόν, ἐπὶ τοῦ ὅπιού, ὡς ὑπουργὸς
τῶν Στρατιωτικῶν, ἀντιπρόσω-
πεων ἐν μέρει τὴν ὀμερικανικὴν
Κυβέρνησιν. Συνεζητήσθησεν ἐπί-
σης καὶ ἄλλα συχετήσεις θέματα. Αἱ
ἐν λόγω συζητήσεις, ὡς πιστεύει,
περιέλαβον δλα τὰ θέματα ἐπικαί-
ρου ἐνδιαφέροντος, τινὰ τῶν ὅπιοί-
ων ἀνεφερόμενος ἐσχάτως εἰς τὸν
έλληνικὸν Τύπον, καθὼς καὶ εἰς
τὸ Τύπον Σένων χωρῶν.

»Αἱ ἀποφάσεις, αἱ ὅποιαι τυ-
χὸν θὰ ἀπαιτηθῆν πλέον ὑπό

τινού. προεδρί εἰς τὰς κατωθι ση-
λωσίες:

«Ἡ διαμονή μου εἰς τὰς Ἀθή-
νας ὑπῆρξε πλουσίας εἰς ἐπαφάς,
ομηλιουργὴ καὶ εὔχαριστος. Ο-
πως γνωρίζετε ίσως ἐκ δημοσιο-
γραφικῶν πληροφοριῶν, αἱ Ἀθή-
ναι εἰναι τὸ τρίτη πόλις, που ἔπι-
σκέπτομαι κατὰ τὸν εύρειαν πε-
ριοδείων που ἐπιχειρῶ πρὸς ἐπί-
σκεψιν τῶν ὄντων τὴν Εύρωπαν καὶ
τὴν Μεσόγειον ὀμερικανικῶν δυ-
νάμεων. Εἰς τὸ Λαοδίνον συνωμί-
λησα μετὰ Ἀμερικανῶν καὶ Βρε-
τανῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτι-
κῶν ἐκπροσώπων. Εἰς τὴν Φραγ-
κούρητην συνωμίλησα μετὸ τοῦ
τοπικού στρατηγού.

Πότε δὲν εἶχε δικῆ του κατεύ-
θυνση, ὀντότητα, δικῆ του θέληση,
δικῆ του πολιτικὴ γραμμή.

Μονάχα τὴν φρίκη σκόρπισε,
τὸν θάνατον τὴν καταστροφή. Είναι
αὐτό, τὸ ΚΚΕ η ρίζα δλων τῶν
μεγάλων κοικῶν που μᾶς δρῆκαν
τὸν τελευταῖον καιρόν.

Σὰν νὰ μὴ ἔφτασαν οἱ τόσες
ἀγοραὶ καινούργιες πληγές, δη-
μούργησε καινούργια συντριμμα
καινούργια θύματα.

Πότε ἀπειλήθηκαν οἱ ἀλευθερίες
τοῦ Λαοῦ μας;

Πότε διακινδύνευσε η Δημοκρα-
τία μας;

Πότε «ἡ τάξη καὶ ἡ ἀσφάλεια,
πότε η Λαϊκὴ δικαιοσύνη, η Λαϊκὴ
κολοπέραση η Λαϊκὴ προκοπή»;

Πότε οἱ πραγματικοὶ καὶ ἀν-
τερόβουλοι φίλοι μας "Ἄγγλοι-
μερικανοὶ ἀντιπρόσωποι τὴν
χώρα μας τὸν Βασιλέα καὶ τὴν
Βασίλισσαν. Σήμερον ἐπεσκέψην
τὸ θυματίσιον Στρατιωτικὸ Νοσο-
κομεγὸν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ τὰς
ἀποθηκαὶ καὶ τὰ συνεργεία συντη-
ρήσεως. Μοῦ ἔκαιμε μεγάλην ἐντύ-
πωσιν καὶ θάξις καὶ η καλὴ ὄργα-
νωσις δλων των.

»Τὰ συζητηθέντα ἐν Ἀθήναις
θεματα περιέλαβον τὸ στρατιωτι-
κόν, ἐπὶ τοῦ ὅπιού, ὡς ὑπουργὸς
τῶν Στρατιωτικῶν, ἀντιπρόσω-
πεων ἐν μέρει τὴν ὀμερικανικὴν
Κυβέρνησιν. Συνεζητήσθησεν ἐπί-
σης καὶ ἄλλα συχετήσεις θέματα. Αἱ
ἐν λόγω συζητήσεις, ὡς πιστεύει,
περιέλαβον δλα τὰ θέματα ἐπικαί-
ρου ἐνδιαφέροντος, τινὰ τῶν ὅπιοί-
ων ἀνεφερόμενος ἐσχάτως εἰς τὸν
έλληνικὸν Τύπον, καθὼς καὶ εἰς
τὸ Τύπον Σένων χωρῶν.

»Αἱ ἀποφάσεις, αἱ ὅποιαι τυ-
χὸν θὰ ἀπαιτηθῆν πλέον ὑπό

καὶ θὰ μοῦ παράσχη τὴν δυνα-
τητην νὰ προδίξει τὰς δεούσας
εἰσηγήσεις παρὰ τὴν Κυβερνήσει
μου ἐπὶ τῶν σχετικῶν προβλημά-
των.

»Δύναμαι εἰν τούτοις νὰ εἴπω
ὅτι η Κυβερνήσεις τῶν Ηνωμένων
Πολιτεῶν ἀναγνωρίζει πλήρως τὸ
γεγονός διὰ τὸ ἐλληνικὸν. Εἴνος
διὰ τοῦ θάρρους, τῆς ἀποφασιστι-
κοτητος καὶ τοῦ πατριωτικοῦ πνεύ-
ματος τοῦ διέποντος τὸν στρατόν
του καὶ τοὺς πολίτας του, ἐπετέ-
λεσε πρόσδοτον εἰς τὸν ὄγκων του
συντελέσθησεν περισσότερον πάντα.
Εἴνος διάνοιαν τὸν συντελέσθησεν
τὸν πολίτη πολεμούσαν πάντα.

»Αὐτόν τοῦ πολέμου οὐτό θὰ συ-
ντελέσουν εἰς περαιτέρω ἐπιτυχίας
καὶ προόδους πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ
τελικοῦ σκοπού. Ή 'Αμερικὴ πι-
στεύει πάντοτε εἰς τὸ Δόγμα
Τρούμαν καὶ προτίθεται νὰ συνε-
χίσῃ ἐφαρμόζουσα τὰς ὄρχας αὐ-
τοῦ, αἵτινες εἶναι η σταθεροποιη-
σίας καὶ ἀνασυγκρότησις τῆς Ελ-
λαδού, καὶ η συνεχίσις τῆς ενισχύ-
σεως τοῦ Εθνους τούτου εἰς τὸν
ὑπέροχον ὄγκων τοῦ πολέμου διε-
ξάγει υπὸ τὰς πλακασίδες.

»Τέλος, ἐπωφελούμενος τῆς πο-
ρουσῆς εὐκαιρίας, θὰ ήθελο νὰ ἐκ-
φράσω δημοσίᾳ τὴν εὐφρέστειάν
μου διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅπιον
δι στρατηγὸς Βάν φλῆτ καὶ τὸ
Ἐπιτελεῖον του, καθὼς καὶ αἱ ἀλ-
ητικοὶ δυνάμεις έπρεπε, καὶ οὐτό
διαλάσσονται στὸν Λαό μας.

»Αὐτὸν διασπάλευε τὴν τάξη καὶ
τὴν ἀσφάλεια τῆς Χώρας μας.
Αὐτὸν δούλισαν τὸν Λαό μας στὴ
φτώχεια καὶ στὴν δυστυχία.

Αὐτὸν οὐθέτησε σὸν δικαιοσύνην
στὸν τόπο μας, τὸ σφάξιμο τὸ
γκρέμισμα, σὰν κατακτη-
τέ στὸν τόπο μας.

Αὐτὸν πασχίζει νὰ φέρει τὸν
ἀναπτύξαντον διπότηση, την
διαφοροποίηση τῶν συνθηκῶν δι-
αισιδερώσαντος καὶ μέσης την
έποιησην την πορείαν του δέ
Μάρξ.

Οι συνταρακτικὲς δονήσεις που
έξπειτο στὸν κόσμο η θύματα
τοῦ δεύτερου παγκοσμίου πολέμου
γκρέμισαν τὰ κυκλώπεια τείχη
Ελλάδας μας. Ή μάστιξ τοῦ «Δη-
μοκράτη» καὶ τοῦ «Λαϊκοῦ ἀγωνι-
στή» έχει,